

BANDGUDSTJENESTE MED DÅP OG NATTVERD

Fjellhamar kirke 8. oktober 2017

Matteus 8, 14 – 17

PREKEN

SVIGERMORS DRØM?

Denne historien er ikke så kjent, men nå forstår vi jo hvorfor Peter fornektet Jesus tre ganger: Han greide ikke å tilgi Jesus at han hadde helbredet hans svigermor. Eller var det helt motsatt at det var Peter som ikke var svigermors drøm? I følge den oldkirkelige teologen Klemens av Alexandria, så kom Peter fra Betsaida, men giftet seg i den litt mindre nabobyen Kapernaum. Der bodde han med sin kone, barn og altså svigermor. Ja, faktisk også med sin bror, Andreas, de to drev fiske sammen. Hvor godt det gikk med fiskebedriften til brødrene, er ikke godt å si, om det holdt til noe mer enn å

brødfø familien. Helt populært kan det ikke ha vært når den impulsive Peter en dag bare kjapt kom innom hjemme og sa at han hadde stengt fiskebedriften. Han og Andreas skulle bli disipler av en omreisende predikant. Jesus fra Nasaret. Svigermors drøm? Tvilsomt på det tidspunktet. Klipp håret og få deg en ordentlig jobb, var nok heller tanken som slo henne når hun så Peter sammen med Jesus.

Kapernaum ble senteret i Jesu virksomhet og Peters hjem var nok en base for Jesus og disiplene. Så ikke nok med at Peter og Andreas sluttet å jobbe, de dro med seg en hel gjeng hjem også. Om dagens tekst var det første møte Peters svigermor hadde med Jesus vet vi ikke, men sannsynligvis ikke. Hun hadde nok allerede hørt mye om denne Jesus. Alt det gode han sa og lært om Gud, om livet, om barmhjertighet, om håp og kjærlighet. Og når hun møtte han merket hun at han levde ut det han sa. Kanskje hun forsto litt av hvorfor Peter hadde droppet jobben for å følge denne Jesus. Kanskje Peter var svigermors drøm?

ER FEBER NOE Å BE FOR?

Så kom Jesus hjem til Peter hvor svigermor lå til sengs med feber, og han helbredet henne. Det nok desidert minste og mest hverdagslige og uviktige underet Jesus gjorde. En kunne mistenke Jesus for å være sulten og ikke var særlig lysten å at Peter skulle lage maten, så her var det best å få svigermor på bena med en gang.

Tviler på at det var motivet, men heller omsorg og kjærlighet. Her var det ingen bønn til Jesus om hjelp som startet det hele. Jesus bare så og skjønnte, gikk bort og berørte, og feberen slapp. Ordet lå til sengs er egentlig mer dramatisk, kastet til sengs. Ordet for feber, pyresså, er utledet av ordet for ild, pyro. Altså: Feberen var en ild som kastet henne til sengs, dvs. mer enn 39 grader. Og feber den gangen uten antibiotika kunne være livstruende. Vi vet ikke helt om hvor alvorlig dette var. Poenget er Jesus som så, som hadde omsorg, og berørt av nøden, hverdagslig eller dramatisk, så rørte han ved henne og hun ble frisk.

Hvor hverdagslige ting kan vi be for? Dagens tekst kan si oss noe om at vi kan få be om alt i Jesu navn. Men gjør jeg det i praksis? En liten forkjølelse med snør og hoste, litt feber noen dager, litt hodepine. Ber jeg om helbredelse for det? Som oftest ikke, må jeg selv si. Er tanken at jeg skal spare den bønnen til når det virkelig gjelder? Er bønn, rop til Gud i fortvilelse og nød, forbeholdt kreft og andre livstruende sykdommer? Og når er det? Selv har jeg en gang samlet folk rundt meg for å bli bedt for. Det var ikke når jeg hadde svineinfluensa, som var seig å bli kvitt, men da jeg hadde blodkreft.

Men om svaret er at det skal bli litt alvor før jeg ber om forbønn, så oppleves det godt hvis noen ber for meg også når jeg er forkjøla og sliten av det. Og da vel så mye om at jeg skal få hvile, om tålmodighet og styrke til dagen. Men også at plagen skal slippe. Å bli sett, kanskje rørt ved helt enkelt gjennom en enkel bønn av en annen, gjør godt. Og i Jesu navn kan det helbrede. Sammen med antibiotikaen.

Jeg hadde noen gode ivrige forbedere når jeg hadde kreft. På et tidspunkt så utfordret de meg til å stole

helt på Gud, og ikke la meg bli behandlet av helsevesenet så Gud alene kunne helbrede meg å få æren. Jeg takket for deres tro og forbønn, men sa at det er ikke to forskjellige ting for meg. Gud har gitt oss skaperverket som har så mye helbredelse i seg. At medisinen stadig finner mer ut av det, er en gave fra Gud som vi skal ta imot og bruke. Jeg takker Gud og helsevesenet for at jeg enn så lenge har overlevd kreften. Hva som er hva vet jeg ikke men for meg er begge dypest sett gitt av Gud.

STRATEGI FOR Å OVERVINNE DØDEN

På kvelden etter at Jesus hadde helbredet svigermoren, står det at Jesus helbredet alle syke. Jeg vet ærlig talt ikke helt hva jeg skal tenke om sånne alt- og allesetninger. Jo, når jeg tror at Gud står bak skaperverket, så er ikke en helbredelse så store tingen for Gud, og Jesus. Og jeg tror også at når Jesus helbredet folk så var det ikke sånn at det plutselig ikke funkete av og til. Men Jesus var ikke opptatt av at alle først og fremst skulle bli helbredet. Han brukte ikke tida si på at flest mulig til en hver tid skulle være friske. Enden på den visa er jo at døden aldri inntreffer. Det var Jesu misjon,

og overvinne døden. Men han hadde en helt annen strategi for det, enn å helbrede alt og alle. Jesus gjorde det ikke ved å endre livsvilkårene. Liv og død og alt imellom der fra sorg til glede, nytelse til lidelse, det ble ikke borte her på jorden. Himmelen kommer siden. Men han ville at vi skulle få smakebiter av det. Av himmel på jord. Så vi kunne fylles med tro, håp og kjærlighet til vandringsen sammen her på jord. Inkludert smakebiter av helbredelse av kroppen.

Når døden er noe vi må møte i dette livet, så aner det meg at det ikke er en midlertidig helbredelse fra alt smått og stort som er det viktigste Gud kan gi oss. Kan han gi meg en tro som bærer gjennom livets tunge slag, et håp som løfter når det mørkner, og en kjærlighet som gir varme til hverdagens timer, så er det det største underet.

Matteus var veldig opptatt av å vise at Jesus var oppfyllelsen av profetiene. 61 ganger siterte han ord fra GT. Vår tekst avsluttes med den mest kjente profetien som står i Jesaja 53: Han tok bort våre plager og bar våre sykdommer. For Matteus var det

opplagt at det var helt konkret. Jesus var han som gjorde kroppen frisk og bar våre sykdommer, Peters svigermor og alle de andre. Jesus hadde kommet for å bære deres plager.

Men det spesielle og overraskende med profetien i Jesaja 53 er at det ikke er suksessen, triumfen og makten som er det store. Nei, det er svakheten, forakten, og lidelsen. Og det er evangeliet. Jesus ble helt som oss, prøvet i alt, for å kunne hjelpe oss, og befri oss. Han led, sonet og døde i vårt sted. Det var strategien med å overvinne døden. Ikke fjerne lidelse og død og lage himmel her på jord nå, men ved å overvinne døden og det vonde i dets innerste vesen – ved selv frivillig å lide og død. Full av tro, håp og kjærlighet. Dermed mistet døden sin kraft, og Jesus ble reist opp fra de døde. Troen, håpet og kjærligheten lever. Seieren, himmelen, og helse kommer etter lidelse og død.

LILLE BARN PÅ LIVETS TERSKEL

(Låne en baby) Hvor mange gode ønsker har vi ikke for et lite barn som dette? Hvor mange drømmer og forventninger bærer ikke både vi og

barnet selv i seg for fremtiden? Det er fantastisk glede og en stor oppgave å få være med på å virkeliggjøre. Dette lille barnet på livets terskel, bærer som oss alle, på et behov og en lengsel etter å bli sett, etter å bli berørt, etter å bli hjulpet, etter godhet og helse i kropp, sjel og sinn. Og her trenger ikke bare denne lille alle gode mennesker rundt seg. Det gjør vi alle.

Jeg vet om flere her i dag som er blitt rammet hardt ikke bare av lidelse, men også dødens vonde og brutale adskillelse fra det kjæreste man hadde. Og så vet vi alle dypest inne at det ikke bare kan, men vil skje igjen. Når og hvem og hvordan aner vi heldigvis ikke. Død og lidelse er en ufravikelig del av livet. Vi kan ikke fjerne det med alt vi har av medisin og teknologi, alt vi har av gode ønsker og drømmer. Men vi kan gi videre en tro, et håp, en kjærlighet som kan gi styrke og bære oss igjennom. Det skjedde i dåpen for lille x. Og det kan skje i nattverden for oss alle. Der kan vi få hjelp til å tro, håpe og elske slik som Jesus. Og leve med det midt i dette livet er et under og den beste hjelp vi kan få og gi lille x og hverandre.